

Vstup

1. Ó Ma - ri - a, ú - to - či - ště na - še, an - děl Pá - ně te - be po - zdra - vil:

Pa - nno, z Du - cha po - čneš Me - si - á - še, a - by z li - dstva těžké vi - ny smyl.

U - slyš, Ma - tko, na - še vrou - cné zpě - vy, při - mlou - vej se za nás, dě - ti E - vy,

ať nám Syn tvůj, di - vem zplo - ze - ný, o - te - vře ráj hří - chem ztra - ce - ný.

Před evangeliem

2. Mudrci se zbožně,
Matko blahá,
poklonili tvému Dítěti;
moudří posud jeho slova drahá
ukládají věrně v paměti.
Oblohy a země krása zhyne,
slovo tvého Syna nepomine;
pros, ať světlo jeho učení
na cestu nám svítí k spasení.

Obětní průvod

3. Když jsi v chrámě
svoje nemluvnátko
Simeonu v lokty vkládala,
tehdy jsi též, přeblažená Matko,
sebe Pánu v oběť dávala.
S tebou chceme Bohu v oběť nésti
svoje síly, snahy a bolesti,
chceme vždy jen Krista milovat,
jemu stále žít a umírat.

4. V chrám jsi vedla Syna,
zbožná Panno,
aby v domě Otce přebýval,
rozjímal, co v Písmech svatých psáno,
hořel ohněm modliteb a chval.
I nás nyní přiveď k Synu svému,
z čisté lásky pro nás vtělenému,
ať se jemu zasvěcený chrám
stane milým domovem i nám.

Přijímání

5. Syn tvůj milý ve smrtelném boji
tobě Jana za ochránce dal,
nám pak všem své tělo a krev svoji
na památku muk svých odevzdal.
Ó náš Jezu Kriste, hřeby spjatý,
nejsme hodní jísti pokrm svatý;
řekni však jen slovo jediné
a náš hřích a neduh pomine.

Závěr

6. Když pak Syn tvůj zvolal: Dokonáno!
v těžkých mukách, v hrozném trápení,
útěchu jsi měla, svatá Panno,
že tak získal lidstvu spasení.
Vypros nám, ať v dobrou prospíváme,
pozemskou pouť šťastně dokonáme,
aby nám dal Syn tvůj na trůnu
s tebou věčné slávy korunu.